

ÅTTA

SJÄLVLAGEN

8.1 Självförverkligande

¹Självförverkligande är att förverkliga det man potentiellt är. Allt liv är gudomligt till sitt väsen. Därmed menas, att alla monader en gång skall förverkliga sin inneboende potentiella gudomlighet.

²I de tre lägsta naturrikerna utvecklas monadernas medvetenhet automatiskt i gruppsjälarna genom ofrånkomliga livserfarenheter. Men i människoriket vaknar självmedvetandet till liv, och därmed träder självlagen i funktion.

³Som människor måste vi alltså själva börja vandra den långa vägen, genom eget arbete skaffa oss de erfarenheter, insikter, egenskaper och förmågor, som skall föra oss upp i allt högre övermänskliga riken och till sist, i högsta gudomsriket, göra oss kosmiskt allvetande och allsmåttiga. Lagen för självförverkligande gäller allt självmedvetet liv.

⁴Självlagen säger, att individens utveckling är individens egen sak, att ingen annan än han själv kan utveckla honom. Det är så, eftersom det som utvecklas är egenarten, det evigt unika hos varje individ.

⁵Självlagen klargör, att människans medvetenhetsutveckling beror på henne själv, hur många inkarnationer det än må taga. De största hindren för vårt medvetna självförverkligande är våra vanföreställningar, som leder oss vilse, våra emotionala illusioner och mentala fiktioner. Det är vår totala missuppfattning av livet och dess mening, som gör att vi felbedömer oss själva och våra möjligheter, gör att vi icke kan inse meningen med vår inkarnation, kommer oss att begå otaliga misstag, får oss att hänge oss åt misströstan och förtvivlan.

⁶För självförverkligande fordras kunskap, livstillit, själtillit, lagtillit, självbestämmdhet och vilja. Självbestämd kan människan bli först, sedan hon nått högre mentalt stadium, inte längre är offer för emotionala illusioner och mentala fiktioner. Vilja är den orubbliga föresatsen att tillämpa den kunskap man teoretiskt inhämtat. I sin fulla utsträckning är det icke möjligt förrän människan nått idealitetsstadiet. Väsentliga förstadier till alla dessa nödvändiga egenskaper kan emellertid utvecklas även på lägre stadier av den som är tillräckligt beslutsam.

⁷Självförverkligandet är ett arbete på lång sikt även sedan man börjat medvetet sträva därefter och söka förnuftigt tillämpa livslagarna.

⁸Den som vill målet vill medlen, söker självmant och utan yttre påverkan tillämpa kunskapen om livslagarna. Att lägga på sig annan "lydnad" än att följa det högsta ljus man själv ser är att bryta mot både frihetslagen och självlagen. Det är inte andras sak att tvinga fram självförverkligande eller strävan efter utveckling. Det går lika litet som att tvinga någon att älska.

8.2 Självförverkligande genom erfarenhet och förståelse

¹Självförverkligandet går genom egna erfarenheten. Alla utvecklas genom att göra erfarenheter och bearbeta dem. Endast genom bearbetning av upplevelserna skaffar man sig insikt och förståelse. Endast genom eftertanke, analys, strävan till objektivitet kan man uppfatta den allmängiltiga lärdom som ligger i varje personlig erfarenhet. Det vi får till skänks av andra i form av lärdomar, råd, meddelad erfarenhet, är i regel för svagt för att påverka oss. Det går snart förlorat, såvida vi inte redan nått upp till motsvarande förståelse och kan använda den som vår egen. Då har vi redan gjort erfarenheten och bearbetat den i tidigare liv; då har vi insikten latent och behövde bara återerinra den.

²Utvecklingen från lägsta till högsta nivå är en serie problem eller uppgifter, som människan

själv måste lösa. Ett problem hon struntar i att lösa, löser på fel sätt eller med andras hjälp, kommer igen tills hon löst det på det enda riktiga sättet, som är hennes egenarts lösning, så att hon till sist förstått det livsproblemet på sitt eget sätt. Först därefter kan hon nå närmast högre nivå. Det som har betydelse för en människa i ett visst livsproblem finner hon själv och ingen annan.

³Självförverkligande är förståelse och tillämpning. Varje högre nivå i utvecklingen (det finns 777 i människoriket) ger möjlighet att förstå något man tidigare inte kunnat förstå. Det är skillnad mellan begripande och förståelse. Förståelse är något definitivt erövrat och hör till den bestående individualiteten, jaget. Begripande beror på graden av utbildning under nuvarande inkarnation och hör till personligheten, höljena, den nya hjärnan. "Obildade" på högre nivå förstår alltså mer och bättre än "bildade" på lägre nivå. Det man förstår kan man som regel tillämpa och förverkliga. Icke så det man enbart begriper. Det var detta som Platon menade med satserna "dygd är vetande" och "den som vet det rätta gör det rätta". Ty gör man inte det rätta, sedan man fått veta det, visar man därmed att man inte förstått utan bara möjligen begripit.

8.3 *Livstillit, självtillit, lagtillit*

¹Självförverkligande förutsätter tre egenskaper för att bli effektivt. Dessa är livstillit, självtillit och lagtillit. De är inte möjliga att utveckla förrän människan nått kulturstadiet, insett enhetens avgörande betydelse och börjat förstå livets mening.

²Man måste skilja mellan livets mening och inkarnationens mening. Livets mening är medvetandets utveckling. Människans nuvarande inkarnation ingår som en enda bit i ett oerhört stort pussel, som hon inte kan överblicka. Hon minns inte sitt förflutna och anar inte sin framtid. Alltså kan hon inte se evolutionens röda tråd löpa genom hennes tillvaro. Hon upptäcker ingen mening med det enda liv hon vet om. Denna inkarnation kan för henne te sig omänskligt svår, smärtsam, meningslös.

³Livstilliten ger människan förtröstan, att livet menar allt till det bästa trots att mycket tycks tala emot detta. Livstilliten är en icke-intellektuell visshet om, att det finns även en positiv mening med det som sker, att livet är en skola för vinnande av nödvändiga erfarenheter, att spelet aldrig är helt förlorat, att nederlaget aldrig är definitivt, att det alltid kommer nya tillfällen och en ny dag, att misslyckanden och motgångar är nödvändiga för att vi skall lära oss förstå livet och människorna, göra nödvändiga lärdomar för den vidare färden.

⁴När människan får taga del av hylozoiken, får hon en intellektuellt godtagbar förklaring av livet, vilken visar henne, att hennes livstillit varit befogad. Men hur kunde hon äga livstillit innan hon fick denna kunskap? Svaret är, att den erfarenhet jaget har latent i sitt undermedvetna är ofantligt mycket större än vad människan har aktuellt i sina inkarnationshöljen. Där vet hon bara det hon tillgodogjort sig genom utbildning och personlig erfarenhet i detta liv. Hon vet inte, att hon levat tusentals gånger förut, att hennes monad är odödlig. Men jaget har aningen. Och detta är livstillitens grund.

⁵Självtilliten har samma grund. Jaget vet med sig, att det slutligen har bara sig självt att lita till men också, att det inom sig har potentialitet till allt. Jaget har ju oräkneliga gånger förut klarat ut till synes hopplösa situationer och problem. Självtilliten ger människan förmåga och mod att vara sig själv, enkel, okonstlad, spontan, att våga tänka, känna, handla på sitt eget sätt, våga visa sig okunnig, våga tvivla, våga ifrågasätta auktoriteternas "vishet", våga försvara frihet och rätt, våga följa ädla impulser, våga göra misstag. Självtilliten är oberoende av framgång eller misslyckande, av de illusioner som brister vid påfrestningar. Den är oberoende av människors beröm eller klander eller egen bristande förmåga. Och den har ingenting gemensamt med inbilskhet, självhävdelse eller förmätenhet.

⁶Lagtilliten är vår tillit till de orubbliga naturlagarna och livslagarna. Det finns människor, som aldrig studerat esoterik och aldrig hört ordet "livslag" men som ändå har en spontan förtröstan, att det inte finns något sådant som "livets orättvisor" utan att fullkomlig rättvisa styr världen. De

oroar sig inte för egen och andras utveckling utan vet, att allt riktigt utfört arbete i det godas tjänst måste ge resultat, även om sådana kan låta vänta på sig. De litar på lagen och begär inte att få se resultat.

⁷Lagtillit innefattar förmågan att vänta på det rätta tillfället, det rätta sammanhanget, den rätta utvecklingsnivån. Den är raka motsatsen till den ängslan och brådska, som kommer många ockultister att fuska i sådant, som de inte är mogna för ännu på många inkarnationer och som för dem innebär bara senvägar, icke genvägar.

8.4 Hinder för självförverkligandet

¹Det finns många hinder för självförverkligandet. Några av de allvarligaste är de följande.

²Söndringstendensen är raka motsatsen till viljan till enhet. Den yttrar sig i egoism och hatisk inställning till livet och allt i livet, också det egna jaget. Dit hör inte bara uttalat hat utan också aggressivitet, irritation, avund och vilja att dominera över andra. Allt detta motverkar enheten, liksom utnyttjande och konkurrens. Till söndringstendensen hör givetvis också moralism.

³Moralism eller dömande beror på hat och okunnighet om livet. Hat är en opersonlig kraft liksom kärlek. En människa som är uppfylld av hat måste få utlopp för det. Vem som blir offret spelar mindre roll. Genom sin blotta existens tjänar en ädlare människa att påminna andra om deras litenhet. Därför blir hon förhatlig för moralisterna med deras stackars hat. Ty nedvärdering av andra är hatmänniskans "självförverkligande".

⁴Moralisten tror, att han kan bedöma en annan människa och sedan har rätt att döma henne. Stort misstag. Ingen människa kan bedöma en annan. Vad ser hon av den andra? Jaget i dess nuvarande inkarnation, det är allt. En bråkdel av hennes förvärvade egenskaper kommer till synes. Därtill kan hennes dåliga skörd i denna inkarnation ha tvingat henne ner på en betydligt lägre nivå än den hon en gång uppnått.

⁵Skörden säger ingenting om människans status i evolutionen. Svår skörd kan förekomma också på högsta mänskliga nivå, i synnerhet när människan skall slutskörda för att kunna övergå till femte naturriket.

⁶Dessutom är moralisten aningslös om, att han med sina hatmotiv inte har minsta chans till objektiv bedömning ens av det han kan se. Han ser bara det han vill se, det negativa. Därmed avslöjar han sig själv. Vi ser hos andra endast det lägre, som vi själva har aktuellt eller latent. Det högre går oss alltid förbi.

⁷Andra hinder för självförverkligandet är sådana, som hämmar själva sökarinstinkten, som är så viktig för vår inre växt och förnyelse. Några av de största hindren beskrivs här nedan.

⁸Den intellektuella osjälvständigheten visar sig i att man inte vågar ha egen åsikt utan böjer sig för auktoriteterna, inte ens undersöker på vilka grunder auktoriteten utger sig som sådan. Dogmer låser fast betraktelsesätten och omöjliggör nya, nödvändiga synsätt. Allt regleras av dogmer: politiken, religionen, yrkeslivet, vetenskapen, umgängeslivet (där de kallas konventioner). En dogm är enligt definitionen något som inte får ifrågasättas. Dogmer förlorar sin makt allt eftersom insikten sprids, att förändringens lag styr allt skeende, att ingenting får lov att vara beständigt, att nya former måste skapas och gamla brytas ner för att det inneboende ändamålet skall kunna förverkligas.

⁹Kampen för tillvaron och vardagslivets intigheter har en väldig förmåga att uppsluka människan, om hon inte har starka inre drivkrafter, som förmår henne att hålla kontakten med idealens värld levande. Därmed är inte sagt, att vi skall fly de plikter som samhället och sammanlevnaden med andra lägger på oss. Men i allt detta skall vår strävan vara att hjälpa oss själva och andra till ett högre slags liv än det blott vardagliga.

ÖDESLAGEN

8.5 Vad är ödet?

¹Allt som lever utvecklas mot det kosmiska slutmålet. Det är allas vårt öde att nå detta mål förr eller senare. Hur detta skall gå till, vilken väg vi skall gå, kan ingen förutsäga. Det hör till vår frihet och egenart att välja och taga konsekvenserna av våra val. Att vi når målet är visst. Och målet är det enda fastställda och gemensamma för alla. Allt annat hör till vårt individuella öde och de otaliga kollektiva öden, som vi är med om att dela.

²Livet är en hierarki av otaliga kollektiv. Hela kosmos är ett kollektivväsen, som består av mindre kollektiv, dessa av mindre kollektiv och så vidare ner till den enskilda individen. Varje individ utvecklas under villkor, som beror på den större enhet han ingår i som del. Kollektivet har sitt gemensamma öde, som begränsar individens möjliga öde. Den enskilda människans väl och ve är beroende av nationens och mänsklighetens öden.

³Ödet är varken blint eller allsmäktigt. Ödesmakterna är de intelligenta krafter som, underordnade det stora livsändamålet, påverkar människan och försätter henne i situationer, där hon kan göra de erfarenheter, som är nödvändiga för hennes vidare utveckling.

⁴Det betyder inte, att människan också gör dessa erfarenheter. Ödesmakterna bara ger möjligheten. Människans fria vilja visar sig i att hon har full frihet att välja. Därför blir det till sist människan själv, som avgör sitt öde och får taga konsekvenserna av sina val enligt skördelagen.

⁵Skördelagen är nödvändighetens lag. Ödeslagen är erbjudandets lag. I samverkan ställer de människan där hon skall stå, där hon måste stå, där hon bör stå och där hon kan göra sin bästa insats. Genom sitt handlande i förflutna liv har människan i stort sett bestämt den väg hon måste vandra i detta liv och i många kommande. Genom de erfarenheter hon gjort alltsedan jaget väcktes till liv har hennes egenart utbildats till det evigt unika väsen som är hon själv. Hon har uppnått en bestämd nivå i evolutionen. Allt detta tar ödeslagen hänsyn till, när den låter oss födas in i en viss nation, släkt och andra mänskliga relationer.

8.6 Vi skapar själva vårt öde

¹Ödet är människans eget verk, effekter av hennes egna handlingar, resultatet av hennes egen positiva eller negativa livsinställning, hennes egna attraherande eller repellerande medvetenhetsyttringar. Människan har ingen anledning att vare sig ömka eller söka rättfärdiga sig själv. Hon bör vara tacksam över att det finns lagar, som hjälper henne till utveckling, frihet, makt över det egna ödet.

²Liv är erbjudande, tillfällen till utveckling. Om vi insett, att vi är här för att göra erfarenheter och lära av dem, att det finns en livsuppgift för envar av oss, inser vi också, att det bästa vi kan göra av våra liv är att finna uppgiften och göra den. Då slipper vi även den livets bakläxa, som i nya inkarnationer lägger på oss ännu mer tvingande omständigheter och begränsar vår frihet ännu mer.

³“Ingen undgår sitt öde.” Men ödet är självskapat och till vårt eget bästa. Har vi den inställningen, gör vi det bästa möjliga av livet. Med motsatt inställning motarbetar vi evolutionen och skadar vi oss själva. Vi måste nå insikten, att hur hårt vårt öde än är, är det inte bara oundvikligt utan faktiskt också både det lindrigaste lidandet och det som bäst gynnar vår vidare utveckling, där vi står just nu.

⁴Ännu viktigare för vårt självförverkligande är insikten, att ödesmakterna är intelligenta krafter, som intresserar sig för vår självutveckling och gynnar den. Att fatta beslutet och definitivt ställa sig under enheten är att sätta in den starkaste kraften till förändring av vårt eget öde. Den kraften kan helt förändra vår framtid. Att arbeta för evolutionen och enheten är den snabbaste vägen ur okunnigheten och maktlösheten, den snabbaste vägen till friheten.

SKÖRDELAGEN

8.7 Skördelagens absoluta giltighet

¹Det fullständiga namnet är lagen för sådd och skörd. Den är lagen om orsak och verkan såsom den yttrar sig i relationerna mellan allt levande. Skördelagen är en lag underordnad den grundläggande återställselagen. I vår okunnighet om livslagarna begår vi ofelbart misstag, som kränker andra väsens rätt och rubbar harmonin i kosmos. Enligt den universella ansvarsprincipen är det vi själva, såsom upphovsmän till rubbningen, som måste återställa harmonin. Allmänt sett och på lägre stadier sker det genom att vi utsätts för samma onda som vi själva vållat. Men med vaknande insikt om lagarna öppnas möjligheten att arbeta av skulden, gottgöra den genom tjänande.

²Skördelagen har absolut giltighet i alla världar och för alla väsen på alla utvecklingsnivåer. Den gäller för all aktivitet. Den gäller för den enskilda människan liksom för alla slags kollektiv, för nationer och hela mänskligheten. Allt som sker är krafter som blir orsaker. Dessa orsaker vävs samman i otalig mängd till ett oöverskådligt nät av förändrande effekter, som når långt in i framtiden. Ingen undgår sitt ansvar. Intet slags aktivitet går fri från ansvar. Tankar, känslor, viljeytringar, motiv, ord, handlingar. Varje yttring av medvetenhet är energi, alltså är den en orsak.

³Skördelagen är uttryck för en absolut och total rättvisa. Livets rättvisa är opersonlig, saklig, omutlig. Orättvisa i livet är absolut utesluten. Det är bara människor, som är orättvisa mot varandra. Den som talar om "livets orättvisor" avslöjar sin okunnighet om Lagen, hädar omedvetet Lagen. Må vara, att skördelagen verkar grym, hård, skoningslös mot oss. Då har vi själva handlat så i förflutna liv. Skördelagen är hård mot de hårda och mild mot de milda. Ingenting är dock outhärdligt, blott man vet orsaken och ser slutet. Orsaken ligger i det förflutna och är dålig sådd. Och vad är ett kort jordeliv i evolutionens årmiljoner? Skördelagen kan vänta hur länge som helst. Men sådd måste en gång skördas.

8.8 Skördelagen – vår lärare i livet

¹Religiösa ber till gud om att "frälsas från det onda". Men vet de vad det onda är? De tror att det är sjukdom, fattigdom, lidande, vanära. Det visar deras okunnighet om livet. Ty allt detta är endast verkningar av det onda. Tänk om dessa religiösa ville lyssna på hedningen Sokrates, som förklarade, att det var ett mycket större ont att vålla ont än att lida ont.

²Det verkligt onda är vår egen ovilja att lyda lagarna. Okunniga om dem kan vi inte vara; de har predikats av "vise män" i alla tider. Med våra handlingar har vi brutit mot lagarna, i detta liv och framför allt i förflutna liv. Detta måste slå tillbaka mot oss. Allt som drabbar oss är enligt Lagen. Och Lagen är inte ond.

³Så blind är människan, att hon i sina försök till förklaring av lidandet skyllt på allting, på livet, på gud och på andra människor. Bara aldrig på sig själv. Många säger sig inte kunna tro på gud eller livslagarna med hänvisning till ondskan i världen. "Om gud fanns, skulle han aldrig tillåta detta ske", säger man. Men gudarna lyder lagen. De ingriper inte mot skördelagens rättvisa gång. De vet, att människorna aldrig skulle inse sitt ansvar, om de bleve hjälpta ur det elände de själva skapat. Då skulle människorna bara bli ännu blindare för sin egen okunnighet och egoism.

⁴Lycka och framgång ser vi som våra självklara rättigheter, olycka och lidande som "livets orättvisor". Livet var en gång menat till allas lycka, glädje och harmoni. Att det inte längre är så, beror enbart på oss. Högre väsen gick en gång på jorden och lärde människorna respekt för Lagen. Men människorna vägrade lära sig på detta sätt. Denna lärdom gick emot deras djupt rotade vilja till makt. Därmed valde människorna att i stället lära genom bittra personliga erfarenheter.

⁵En del, som hör talas om skördelagen, ifrågasätter dess förmåga att lära oss. Vi sår i ett liv,

skördar i ett annat, då vi inte längre minns vad vi sådde. Visserligen går det direkta minnet av våra ogärningar förlorat i en ny inkarnation, så att vi inte kan sätta våra nuvarande lidanden i samband med sina orsaker. Men ändå lär vi av skörden. Lidanden och rättskränkningar vi blivit utsatta för i tidigare liv sätter djupa spår i det undermedvetna och ger oss större känslighet för just dessa lidanden. Och detta yttrar sig senare i att vi lättare identifierar oss med andras lidanden och blir mindre benägna att tillfoga andra sådant.

⁶Skördelagen ensam verkar inte uppfostrande. Det är i sin anpassning till och samverkan med övriga lagar, som skördelagen lär och utvecklar. Ödeslagen ser till, att människan i varje skede får den skörd, som bäst gagnar hennes utveckling. Ju högre hon når i evolutionen, desto mer orkar människan bära av dålig skörd. Därför sparas den svåraste skörden till de högsta stadierna. Detta är förklaringen av många högtstående människors lidanden. Men därigenom betalar de snabbare av på skuldkontot. Först när detta är helt kvittat, kan jaget övergå till femte naturriket.

8.9 Dålig sådd

¹Alla misstag ifråga om livslagarna är dålig sådd, som ger dålig skörd. Dålig sådd är framför allt alla yttringar av hat och egoism. Dit hör inte bara våra uppenbara kränkningar av andras rätt, det synbara lidande vi tillfogar andra. Utan också det vi i vår okunnighet tror inte drabba någon. Allt sladder, all moralism, all nyfikenhet på andras privatliv hör dit. Vi skadar med våra tankar och känslor, inte bara, om de är direkt hatiska och illvilliga utan också, om vi därmed på ovänligt sätt uppmärksammar andras fel, brister, lyten, personliga problem. "Energi följer tanken" lyder ett hylozoiskt axiom. Allt som medvetandet betraktar utsätts för påverkan. Och den energin söker upp sitt värnlösa mål.

²Maktmissbruk är allvarligt misstag ifråga om frihetslag och enhetslag. Skördelagen reglerar även detta. Följden blir, att man själv utsätts för maktlöshetens förnedring och orättvisor. Och möjligheten att utöva makt förlorar man på mycket lång tid. Kunskapen är också makt. Missbruk av kunskap leder till kunskapens förlust. Har man i detta liv fått kunskap till skänks, som givit en överlägsen förklaring av livsgåtan, så att man kunnat komma till ro i sitt sökande, har man skyldighet att sprida kunskapen till andra i liknande situation. Annars går kunskapen ofelbart förlorad för en i kommande liv. Det behöver inte betyda, att man i nästa liv aldrig kommer i kontakt med kunskapen. Det kan även bli så, att man med sin nya hjärna inte begriper den kunskap man ändå får och anser vara riktig.

³Att tala och handla mot eget bättre vetande, att hålla med majoriteten när man inser att den handlar fel, att tiga när man vet att man borde tala, är mycket vanligt i massmänniskans tidevarv. Vetskapen om att detta är orätt gör den dåliga sådden avsevärt värre.

⁴Självmod är ett stort misstag. Det sträcker sina verkningar över flera inkarnationer, löser inga problem (som måste lösas), endast komplicerar dem ytterligare.

⁵Sämsta möjliga sådd är att tillfoga andra varelser lidande, att hämnas, att spela rollen av straffande försyn. De som gör ont för att gott må komma därav, väntar sig god skörd av dålig sådd. Det lidande vi tillfogat andra får vi igen oberoende av motivet.

8.10 Dålig skörd

¹Dålig skörd är det mesta i livet och allt som inte kan betraktas såsom lycka, allt som plågar och misshagar oss och alltså inte enbart uppenbara motgångar och lidanden. Skördelagen verkar individuellt, med utomordentlig anpassning till vars och ens egenart och förutsättningar. Den tar särskild hänsyn till enhetslagen och frihetslagen. Den verkar i allt och begagnar alla lämpliga tillfällen att göra det möjligt för oss att betala av på skuldkontot. Ju högre nivå människan når, desto större hänsyn tar lagen till möjligheten att modifiera skördens verkan, fördela den över tiden, låta oss gottgöra på annat sätt. Men all sådd måste sköras.

²Man föds in i den ras, nation, familj, som man gjort sig förtjänt av. Man får de skolkamrater,

lärare, senare arbete, arbetskamrater och chefer, som man enligt skördelagen skall ha. Detsamma gäller livspartner och vänner. Om dessa inflytelser verkar så, att de sänker ens nivå, är de betingade av dålig skörd. I motsatta fallet av god skörd. Alla slags lidanden, defekter, sorger, missräkningar, motgångar, hinder, förluster och så vidare i oändlighet är dålig skörd liksom felande möjligheter att skaffa sig kunskaper och förståelse, egenskaper och förmågor.

8.11 God sådd

¹God sådd är att tillämpa livets lagar friktionsfritt. Människan blir naturens herre genom att tillämpa naturlagarna. Genom att lyda livslagarna blir hon livets herre.

²God sådd är att odla viljan till enhet, arbeta på att förvärva ädla känslor och egenskaper, att skaffa kunskap och förståelse, att sträva efter självförverkligande.

³God sådd är att arbeta på att avhjälpa missförhållanden i samhället, öka förståelsen mellan människor, sprida kunskapen om livslagarna, minska lidandet i världen, försvara frihet och rätt och den svagares rättvisa sak.

⁴God sådd är att uppfostra barn i kärlek, att hjältemodigt bära sitt lidande, att vara likgiltig för det hat andra visar en och inte hata dem tillbaka, att motarbeta skenet, lögnen och hatet i samhället.

⁵Mycket god sådd och den snabbaste frigörelsen från egoismen och illusionerna är att göra det rätta enbart för dess egen skull utan tanke på egen fördel eller nackdel, på tack eller god skörd, och att bistå de Stora som arbetar för evolutionen istället för att som de flesta motarbeta Dem.

⁶God sådd är att systematiskt odla känslan av glädje och lycka, att principiellt och utan undantag tänka gott om alla. Därmed stärker man det bästa hos alla och gör livet lättare att leva för alla.

8.12 God skörd

¹Det är ett bevis på vår okunnighet om livslagarna att vi inte begriper, att de förmåner livet ger oss är god skörd. Vi anser dem vara våra självklara rättigheter. Sedan anklagar vi livet när vi förlorar dem. Det är dålig sådd att inte bruka den goda skörden enligt livslagarna.

²Att födas in i en civiliserad nation, i en förstående familj, att få en kärleksfull uppfostran och förädlade umgänge, tillfällen att skaffa kunskap och förvärva goda egenskaper och förmågor är allt exempel på god skörd, som vi blivit berättigade till genom god sådd i tidigare liv.

³God skörd är hälsa, skönhet, intelligens, talanger, förståelse, goda vänner, hjälpare, framgångar: allt gott som livet ger oss utan vår ansträngning.

⁴Bästa möjliga skörd är tillfällen till snabbutveckling genom erfarenheter som väcker våra högre förmågor till liv, exempelvis samvaro med högt utvecklade människor. En timmas förnuftigt samtal med ett barn kan förändra hela dess liv.

⁵Utan god skörd finner man aldrig lyckan, hur man än jagar den. Vi är lyckliga i den mån vi gjort andra lyckliga.

⁶Makt, ära och rikedom är god skörd först på högre stadier. Innan dess kan människan i sin okunnighet och oförmåga knappast undgå att missbruka dessa skenbara förmåner och därmed så ny dålig sådd.

8.13 Vårt kollektiva ansvar

¹Mänskligheten vet inte vad ansvar är och allra minst vad kollektivt ansvar vill säga. Vi ingår alla i kollektiv, många slags kollektiv: familj, släkt, vänkrets, arbetskamrater, nation, mänsklighet. Och i vart och ett är vi gemensamt ansvariga för varandra. Ingen är till för sin egen skull. Livslagarna verkar i första hand genom kollektiv, i andra hand på individerna i kollektiven.

²Alla levande väsen vi kommer i beröring med påverkar vi ofelbart. Och skördelagen träder

oundvikligen i aktion. Detta ingår i vårt ansvar. Dem vi inte har gagnat har vi skadat. Kontakt medför alltså relation. Och detta gäller inte bara i kontakter med människor utan i alla kontakter med väsen i alla naturriken: djuren vi utnyttjar, maten vi äter, naturrikedomar vi utvinna.

³Detta kan vi knappast begripa. Och från femte naturriket har det sagts, att ingen människa kan förstå skördelagen. Men det betyder inte, att hon inte skall försöka förstå den.

⁴De flesta relationer är flyktiga och övergående. Men ifall människor betyder mycket för oss, har gagnat oss eller skadat oss mycket, är det vanligtvis relationer, som fortsätter från tidigare liv. Människor kan på detta sätt knytas allt fastare till varandra i liv efter liv genom ömsesidig kärlek och förståelse i olika livsrelationer. Meningen är att de skall bilda en grupp i framtiden med gemensam uppgift.

⁵Vårt ansvar för kollektivet visar sig i gemensam sådd och skörd och gemensamt öde. Vi är gemensamt ansvariga för förtryckande samhällssystem och omänskliga lagar, inkompetenta ledare, demokrati och diktatur, krig och revolutioner. Att ansvaret delas av många betyder inte att det blir mindre för var och en. "En för alla och alla för en" är det kollektiva ansvarets lag. Alla har vi haft fördelar på andras bekostnad. Alla har vi hjälpt till att förtrycka och fördumma mänskligheten.

AKTIVERINGSLAGEN

8.14 Människans mest typiska egenskap

¹Enligt planethierarkin är människans mest typiska egenskap - lättjan! Man kan se den som roten till allt ont. Människans lidanden beror på hennes brott mot livslagarna. Ägde hon kunskap om livslagarna och förmåga att leva efter kunskapen, skulle allt i hennes liv vara glädje, lycka, harmoni, frihet. Men människan är för lat för att ens tänka efter. Ty om hon tänkte, skulle hon inse, att det är nödvändigt att skaffa sig kunskap om livet, skulle hon begripa, att hon har nästan allt kvar att lära. Lagarna visar kunskapens nödvändighet. Vet vi inte, att livet är menat till allas frihet, enhet och utveckling, så begår vi brott mot dessa tre lagar, och följderna blir det lidande vi upplever. Men också de flesta, som skaffat sig denna kunskap, nöjer sig med den som en teori, strävar inte efter självförverkligande och högre nivåer. Också lättja! Vi jämrar oss över livets besvärligheter, när vi har bara oss själva att skylla. Det är som om vi dreves framåt endast av tvingande omständigheter.

²Vi begriper inte, att ödeslagen måste tvinga oss till erfarenheter, som kan utveckla vår medvetenhet, när vi inte själva förstår att taga vår utveckling i egna händer. Och påtvingad evolution är mycket obehagligare än den aktivering av medvetenheten vi själva kan gripa oss an.

8.15 Liv är aktivitet

¹Liv är aktivitet. Liv är rörelse. Liv är energiutveckling. Utan aktivitet stannar evolutionen av. Individen utvecklas genom att själv aktivera medvetenheten i sina höljen. Det viktigaste är den medvetenhetsaktivitet han själv tar initiativ till. De flesta är passiva och låter sin medvetenhet dikteras av vibrationer utifrån. De godtar andras åsikter utan att undersöka vilka fakta som legat till grund för dem. I sin utbildning har de skaffat sig en världsbild och förkastar sedan allt nytt, som inte kan passas in i den. De förstår inte, att liv är förändring, utveckling, att man hela tiden måste vara beredd att ompröva och omvärdera, att kunskapen är oändlig och att alla förklaringar gäller bara tills vidare. De har slagit sig till ro för den inkarnationen.

²Ingenting är bra som det är. Alla klagar på allt. Men hur många gör något åt det? Också de, som fått kunskapen om livslagarna och begripit det kollektiva ansvaret, är som regel passiva och oengagerade. De önskar, att någon annan gör det de själva borde göra. Religiösa talar om "guds vilja" och väntar sig att gud skall rätta till det som vi gjort fel. Det är en total missuppfattning av Kristus, som alltid krävde människans fulla insats och ansvar.

8.16 Aktiveringslagen

¹Aktiveringslagen säger, att varje yttring av medvetenhet är aktivitet i någon materia. Denna yttring blir en orsak med ofrånkomlig verkan. Allt som medvetenheten betraktar utsätts alltså för påverkan.

²Allt medvetenhetsinnehåll tar på något sätt form. Allt man strävar efter eller vill göra, få eller förverkliga, måste först bli innehåll i medvetenheten. Allt man önskar sig får man någon gång (fast sällan exakt som man tänkt sig!). Allt man får har man någon gång önskat sig.

³En följdlag till aktiveringslagen är upprepningenslagen eller förstärkningslagen. Den aktiva medvetenheten förstärker sig själv genom upprepning. Med varje upprepning blir tanken allt aktivare, allt fastare inristad i minnet, allt starkare faktor i vårt undermedvetna, allt intensivare i känslan och fantasin. Med varje upprepning förstärks alltså medvetenhetsinnehållet och blir allt lättare att återuppliva. Genom upprepning blir tendensen automatiserad. Till slut tar sig tanken eller känslan automatiskt uttryck i handling.

8.17 Aktiveringslagen och viljans frihet

¹Våra medvetenhetsyttringar är tanke, begär, känsla och fantasi. De kan vara mer eller mindre aktiverade, ha större eller mindre "vilja". Det är med dem som vi avgör, om vi vill vara lyckliga eller olyckliga. De präglar vårt nuvarande liv och bestämmer alla de kommande. De gör oss starka eller svaga. Tanken är alltså en kraft till gott och ont, den största kraften, som bestämmer vårt öde.

²Den stora frågan är då: vem bestämmer över vår tanke? Till mycket liten del vi själva. Tankar och känslor kommer och går som de vill. Genom suggestioner utifrån, sådant vi läst eller hört, dras vi ner i medvetenhetstillstånd, som ligger under vår egentliga uppnådda nivå, som vi avskyr, som motarbetar vårt självförverkligande. I minnen och associationer gör sig plågsamma erfarenheter i det förflutna åter gällande. Till slut inser människan att medvetenhetskontroll är nödvändig.

³Tankekontroll är livskontroll. Genom tanken blir människan herre över sitt eget öde. Aktiveringsmetoden är det systematiska sättet att nå detta mål. Metoden är både generell och individuell. Den är generell däri, att lagarna för aktiveringen av tanke och känsla och dess slag av vilja är universella och att alla kan tillämpa en universell metod.

⁴Den är individuell däri, att var och en därutöver måste finna sin egen väg, utarbeta sin egenarts metod enligt lagen för självförverkligande.

⁵Viljans frihet är för många ett olösligt problem. Lösningen ligger i förståelsen av att varje medvetet val bestäms av motiv och av starkaste motivet. Vi har många olika motiv, och de är oftast i konflikt med varandra. Vi har själviska motiv och relativt osjälviska. Vi har lägre och högre motiv. Vi har kortsiktiga, njutningsbetonade, och mer långsiktiga, inriktade på livsändamålet. Många motiv ligger dolda i det undermedvetna. Det är motiv av fruktan, skam och skuld som vi blivit påtvingade i barndomen genom felaktig uppfostran, ofta så kallad kristen sådan. Frågan om viljans frihet ligger därmed i frågan, om vi kan medvetet bestämma över våra motiv.

⁶Det kan vi. Aktiveringslagen lär oss, att vi kan förstärka vilket medvetenhetsinnehåll som helst. Allt hänger på hur starkt vi uppmärksammar det, hur ofta vi medvetet odlar det. Aktiveringsmetoden lär oss hur detta går till. Med rätt metod kan vi förstärka vilket självvalt motiv som helst, så att detta blir det starkaste. Endast så når vi viljans frihet. Endast genom en sådan självinitierad aktivitet kan vi frigöra oss från det automatiska beroendet av allt inre tvång, som hämmar vår strävan efter självförverkligande.

Ovanstående text utgör avdelning Åtta av *Förklaringen* av Lars Adelskog.
Copyright © 1997 Lars Adelskog.